

Paslı Menteşelere Hapsettim Gidişleri

— meryem--baki · 19 Kasım 2009

İssiz odanın paslı menteşelerine hapsettim gidişleri
O kapı hep ayrılışlarda kapandı nefretlice
Bu güne kadar hiç gerçek aşkı göremedim
Ve bugüne kadar yalan yanlış sevdalarla aldandı kalbim
Yalan sevdalarımın gidişleri vardı
Kalp kriziydiler
Bittim kendi gözümde
Her gidişte eridi gönlüm günden güne
Yalan olduğunu bilseydim sevdaların
Bu kadar bağlanmazdım
Kendimi atmazdım korlara
Sevmez bakmazdım o gözlere
Taş misali dondurdum kendimi aşta karşı
Nefretim körük olmazdı yanan kalbime gecelerin
Sevmezdim dostlarım bakmaz bağlanmazdım kör gözlerimle aşka
Şimdi kapanan paslı menteşeli kapının ardında
Sel misali akıyor gözyaşlarım neden ağlıyorum bilmiyorum
Sevdim ama sevmedi
Güldüm o gülmedi
Acıdı kalbim hissetmedi
Ağlıyorum görmüyor artık
Elimden bir şey gelmiyor farkındayım

Ey gece!
Beni loş karanlığında unutmaya mahkum et